

Muž o holi

Pavλίna Jíšová

Neměl kde spát proto odešel
přikrýt se trávou snad tam do polí
usínat s vírou v bohatství
že je muž s cestou o holi

Barvu svých očí dal červánkům
večer hýbal rty jen pár vět
z probdělých nocí do spánku
šel rok dopředu a rok zpět

R: Sám už si vybral cestu
sám už si určil čím chce znít
sám v písni harf a žesťů
sám sebe jednou pohladit

Učil se čekat a naslouchat
na staré křivdy se rozpomenout
pozval si zástupy myšlenek
tak je propustil ze svých pout

V paprscích slunce se prozářil
světlem přikryl svůj černý plášť
ušitou bolest zoufalství
v místě kde žil jen strach a zášť

R: Sám už si vybral cestu...

Divoká zvěř vešla do lesů
mraky spustily ostrý smích
dlouze se díval k nebesům
jako psanec a tak jako mnich

Odpustil všem které opustil
prosil všechno za odpuštění
hledal se v zrcadlech na písku
našel v sobě co jinde není

R: Sám už si vybral cestu...